

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Synka a soudkyň Mgr. Martiny Telcové a JUDr. Karly Musilové ve věci

žalobců: a) **Milan B.**
bytem xxx

b) **Vlasta B.**
bytem xxx

oba zastoupeni advokátem Mgr. Jiřím Zbořilem
sídlem Horní náměstí 365/7, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Zdeňka B.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem JUDr. Erikem Orletem
sídlem tř. Svobody 645/2, 779 00 Olomouc

o odstranění stavby, k odvolání žalobců proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 24. 10. 2022, č. j. 11 C 313/2019-215,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje**.

II. Žalobci a) a b) **jsou povinni** zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení společně a nerozdílně částku 4.356 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám JUDr. Erika Orleta, advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud žalobu na odstranění stavby, a to zateplení provedeného za použití polystyrenu v různých tloušťkách v rozpětí od 100 do 200 mm na celkové ploše 15,7 m^2 obvodové zdi na západní straně rodinného domu žalované č. p. xxx v xxx, který je součástí pozemku p. č. st. xxx, přesahující v rozsahu 1,7 m^2 na pozemek žalobců p. č. st. xxx v k. ú. Hněvotín, zamítl (výrok I.) a uložil žalobcům zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení rukou

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Petrová.

společnou a nerozdílnou částku 30.857 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Erika Orleta (výrok II.).

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolání žalobci s tím, že uplatňují odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. e) a g) o. s. ř. Žalobci považují závěry okresního soudu za nesprávné, když soud na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním. V případě žaloby vlastníka pozemku na odstranění stavby dle § 135c obč. zák. není soud vázán návrhy účastníků, neboť se jedná o řízení, kde z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky. Aplikace uvedeného ustanovení přitom nebyla v řízení zpochybněna. Pokud se jedná o prokázání tvrzení, že zateplení v tvrzeném rozsahu přesahuje na pozemek p. č. st. xxx v SJM žalobců, byl v řízení opatřen důkaz listinou z připojeného spisu vedeného Stavebním úřadem v Lutíně, a to technickou zprávou zpracovanou Milanem K. v květnu 2015, jejíž vyhotovení iniciovala žalovaná a v řízení se ji dokonce dovolávala. Mezi účastníky nebyl rozporován obsah listiny, sporné je ovšem to, jaká zjištění z listiny vyplývají. Podle žalobců je přitom naprosto zásadní údaj, že při zaměření přístavby ve vlastnictví žalované, včetně zateplení do p. č. st. xxx byla určena poloha bodu 2 na pozemku žalobců, přičemž s ohledem na „povolenou odchylku byl uvedený bod vyrovnán na hranici pozemků“. Uvedené zjištění dále vyplývá z obsahu jiného listinného důkazu, jehož pravost ani správnost nebyly v řízení zpochybněny, jímž je technická zpráva zpracovaná spol. Geo Real Group s. r. o. k zakázce „Hněvotín – GP“ s datem měření k 30. 4. 2015. Z obsahu obou listin, které spolu souvisejí jak z hlediska časového, tak i účelu jejich zpracování, pak jednoznačně vyplývá, že spol. Geo Real Group s. r. o. zpracovala v roce 2015 geometrický plán číslo 1142-209/2015, v k. ú. Hněvotín na vyznačení budovy. Z dat o provedeném měření uvedených v protokolu o měření, který je součástí technické správy vyplývá, že bod číslo 443-119 nebyl vůbec zaměřen, přičemž dle § 81 vyhlášky č. 357/2013 měl být kontrolně zaměřen za účelem ověření, zda jeho přesnost odpovídá dané kvalitě, a to ve třídě 3 přesnosti (s odchylkou 14 cm). Dále z protokolu vyplývá, že u bodu číslo 2, který byl nově zaměřen a který je oním bodem ze shora uvedené listiny opatřené z připojeného spisu Stavebního úřadu v Lutíně, byla dokonce překročena mezní odchylka třetí třídy přesnosti (viz strana 10 protokolu). Bod číslo 2 odpovídající rohu dotčeného zateplení orientovaného do dvora žalobců byl zcela jednoznačně zaměřen na pozemku žalobců, avšak z hlediska měřických zásad byl administrativně vyrovnán na hranici pozemku (sic!). Pokud okresní soud tvrdí, že „předmětné zateplení bylo – po zohlednění přípustné odchylky zakotvené ve vyhlášce o katastru nemovitostí – vyhodnoceno jako nacházející se na hranici obou pozemků, tedy jako nepřesahující na pozemek žalobců“, pak zcela vědomě ignoruje skutečný stav, kdy v řízení byl zjištěn odborný závěr, na jehož podkladě lze jednoznačně učinit závěr o existenci přesahu zateplení. Současně žalobci považují z hlediska posouzení věci za irelevantní tvrzení žalované, že její právní předchůdci měli uzpůsobit interiér svého domu s tím, že došlo k posunutí zateplené části zdi ložnice o 16 cm směrem od hranice pozemku. Předmětem sporu je venkovní zateplení, nikoliv vnitřní dispozice objektu, a bez absence dalších tvrzení (zejména avšak nejen ohledně mocnosti zdi přístavby, která byla zateplena), nemá takové tvrzení žádnou vypovídací hodnotu o způsobu provedení přístavby a jejího následného zateplení. Nelze přitom nechat bez povšimnutí překvapivý závěr o skutkovém stavu, který soud učinil na základě místního šetření. Soud, pokud jde o situaci v místě, vyjevil svůj popis následovně: „… levý svislý pás sporného zateplení se nachází vlevo od balkonu žalobců a jeho spodní část je umístěna nad zdí mezi pozemky účastníků, přes niž nijak nepřesahuje směrem do pozemku žalobců.“ Z pořízené dokumentace je přitom zcela zjevné, že zateplení v místě rohu zateplené přístavby (jedná se současně o polohu bodu číslo 2 dle geodetického zaměření provedeného spol. Geo Real Group s. r. o.) výrazně přesahuje zeď, která je postavena na pozemku žalobců, což učinila žalovaná při místním šetření nesporným, nejedná se tedy o zeď mezi pozemky účastníků, jak se snaží vyjevit okresní soud v rozporu se skutečným stavem, což je více než alarmující. Shrnuto podtrženo bod číslo 2 polohou odpovídající rohu dotčeného zateplení byl fyzicky zaměřen na pozemku žalobců, avšak z hlediska měřických zásad byl administrativně vyrovnán na hranici pozemku. Právě tato okolnost je zásadní pro pochopení snahy žalobců, kteří se dovolávají ochrany vlastnického práva v hranicích, v nichž nemovitosti

pokojně užívali již jejich právní předchůdci bezmála po celé jedno století. Při posuzování otázky, zda žalovaná, respektive její právní předchůdci, zateplením zdi svého domu na hranicích mezi pozemky účastníků zasáhla do pozemku žalobců za situace, kdy tato (původní) zeď tvořila přirozenou (nikoliv parcelní) hranici mezi pozemky, by bylo možné v krajním případě vést hypotetické úvahy, že nesahal-li pozemek žalobců až ke zdi domu č. p. xxx ve vlastnictví žalované, lze uvažovat o vydržení takové části pozemku žalobci. Jestliže by pak předpoklady vydržení části pozemku mezi parcelou žalobců a domem žalované byly splněny, nebylo by třeba zjišťovat parcelní hranici a hranice by byla dána rozsahem držby žalobců či jejich právních předchůdců. Pokud by naopak původní zeď domu žalované již dříve přesahovala do pozemku žalobců (jejich právních předchůdců), bylo by jisté, že její rozšíření do pozemku žalobců by představovalo neoprávněnou stavbu (uvedený závěr zazněl obiter dictum v rozhodnutí NS ze dne 5. 10. 2004, sp. zn. 22 Cdo 1342/2004). Žalobci jsou přesto přesvědčeni, že podpůrná aplikace uvedených úvah není ani zapotřebí, neboť z provedených důkazů, zejména odborného závěru v podobě geodetického zaměření – jednoznačně vyplynulo zjištění, že zateplení domu žalované se nachází na pozemku žalobců. S okresním soudem nelze souhlasit ani potud, pokud aplikoval § 1023 odst. 1 o. z., neboť není na straně žalované dána existence důležitého důvodu pro užívání prostoru nad pozemkem žalobců, naproti tomu na straně žalobců je dána existence rozumného důvodu takovému užívání ze strany žalované bránit. Pokud budeme vycházet ze zjištění, že sporné zateplení domu žalované se nachází nad pozemkem žalobců, tedy v prostoru, který je podle § 506 odst. 1 o. z. součástí jejich pozemků, pak je nutno zvážit, zda tvrzení žalované lze vůbec podřadit pod § 1023 odst. 1 o. z., který soud aplikoval, protože žalovaná se aplikace uvedeného ustanovení vůbec nedomáhala, přitom břemeno tvrzení a důkazní ohledně skutečností uvedených v hypotéze této normy je jednoznačně na žalované. V důsledku nesprávné aplikace § 1023 odst. 1 o. z. právní posouzení věci okresním soudem neobstojí. Konečně žalobci oponují závěrům soudu, dle kterých měli udělit právním předchůdcům souhlas s provedením dotčené stavební úpravy v podobě zateplení. Žalovaná se v řízení bránila tvrzením, že stavba zateplení byla realizována pouze s vědomím žalobce, teprve posléze tvrzení doplnila s tím, že realizaci zateplení nebylo možné realizovat bez vědomí a předchozího souhlasu žalobce, který se měl dohodnout na provedení zateplení s otcem žalované, coby tehdejším vlastníkem domu. Žalobci přitom jednoznačně odmítli, že by s nimi otec žalované projednal podmínky provedení zateplení obvodové zdi, pročež mu ani nemohli udělit souhlas s realizací takového záměru. Koneckonců žalovaná v řízení poukazovala, že jednání probíhala mezi jejím otcem a žalobcem, netvrdila okolnosti, za nichž měla souhlas udělit žalobkyně, což v případě dispozice s nemovitostí v SJM bylo hmotněprávním předpokladem účinnosti souhlasu, aby se jej mohl otec žalované a posléze žalovaná dovolávat. V řízení nebylo sporu o tom, že žalobce souhlasil s provedením stavební úpravy sousedního domu, která ovšem neměla žádnou souvislost se zateplením obvodové zdi na západní straně rodinného domu žalované a umožnil současně postavit lešení na pozemku žalobců za účelem provedení opravy. Není pravdou, že by žalobci projevili nesouhlas s přesahem zateplení na jejich pozemek až v roce 2014. Žalobce se proti realizaci zateplení ohradil v podstatě hned po jeho provedení a následně opakovaně vyzýval otce žalované k tomu, aby mu sdělil, jak hodlá výhrady řešit. Otec žalované žalobce ujišťoval, že jeho výhrady vyřeší, byť nikdy neučinil konkrétní návrh, až nakonec oznámil žalobci, že věc již řešit nehodlá, vzhledem k tomu, že vlastnické právo převedl na žalovanou. Pokud se jedná o žalobkyni, je třeba rozlišovat její vědomost o prováděné stavbě na straně jedné a souhlas s ní na straně druhé. Vyjádření, jak se soud s touto otázkou vypořádal, v odůvodnění nenalezneme. V daném případě nebyl stavebník – otec žalované ani subjektivně v dobré víře ani v objektivní dobré víře. Stavebník si nevyžádal souhlas žalobců. Realizace zateplení v podstatě znemožňuje řádnou údržbu nemovitosti v majetku žalobců. Paradoxně to byla žalovaná, která sama vyvolala řízení o dodatečné povolení stavby, přestože po několika letech bylo ve správním řízení konstatováno, že zateplení nevyžaduje žádné opatření stavebního úřadu a lze jej provádět bez dohledu Stavebního úřadu a bez ohledu na zájmy oprávněných vlastníků sousedních nemovitostí. Na počátku celého sporu o provedení zateplení se tedy sama žalovaná snažila o dodatečnou legalizaci, což by nepochybně

nebylo třeba, pokud by zateplení bylo provedeno se souhlasem žalobců. Podklady pro účely posouzení, že stavební úprava v podobě zateplení nevyžaduje žádné opatření stavebního úřadu, zejména pak závazné stanovisko orgánu na úseku požární ochrany, že provedení stavební úpravy nemůže negativně ovlivnit požární bezpečnost, byly žalovanou opatřeny až v roce 2015 v souvislosti se stavebním řízením o odstranění stavby … je tedy evidentní, že stavebník nemohl být v době realizace zateplení v objektivní dobré víře. Jediné, v čem se snad žalobci s žalovanou shodují, je skutečnost, že ve správním řízení bylo rozhodnuto, že zateplení domu xxx nevyžadovalo stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu. I kdyby bylo zateplení provedeno v subjektivní dobré víře (dovozované v úrovni vědomí žalobce, nikoliv jeho manželky), jsou žalobci oprávněni požadovat vypořádání neoprávněné stavby podle § 135 obč. zák. Jde-li o neoprávněnou stavbu, má podle judikatury Ústavního soudu přednost její odstranění, i judikatura Nejvyššího soudu pak chrání pouze stavebníka, který zřídil stavbu na cizím pozemku v objektivní dobré víře, aniž mu patřilo právo na pozemku stavět. Odstranění zateplení sice znamená zmaření určitých hodnot, což samozřejmě žádoucí není, nejedná se však o stavbu značné ekonomické hodnoty, ostatně sama ekonomická nevýhodnost nemůže být rozhodující. Přestože žalovaná v průběhu řízení vznik nákladů v konkrétní výši netvrdila, přesto se soud s existencí uvedených nákladů překvapivě vypořádal, byť pouze v úrovni předpokladu jejich vzniku, aniž by skutečnou hospodářskou či jinou ztrátu vysvětlil. Žalobci od počátku tvrdili, že realizace zateplení znemožňuje řádnou údržbu nemovitosti, což okresní soud zpochybnil s poukazem na účastnickou výpověď žalobce a), který uvedl, že žádné úpravy neplánuje. Takový závěr je veden nedostatkem empatie uvážíme-li, že věk žalobce přesáhl 80 let. Stěží lze od člověka uvedeného stáří rozumně předpokládat, že bude na sklonku aktivního života plánovat obnovu nemovitosti, přičemž lze očekávat, že takového úkolu se zhostí jeho nástupci. Prohlášení žalobce pak rozhodně nemění nic na tom, že již při pouhém vizuálním posouzení stavu na místě zjistíme, že sporné zateplení překrývá konstrukční prvky oplechování a práce na opravě a údržbě těchto prvků by nevyhnutelně vedla k poškození zateplení. Žalobci tak navrhují změnu napadeného rozsudku tak, že žalobě bude vyhověno.

3. Žalovaná se k odvolání vyjádřila tak, že okresní soud rozhodl naprosto správně, když žalobu zamítl. Okresní soud provedl rozsáhlé dokazování, seznámil se s podklady a věc měl možnost vidět osobně na místě samém. Vzhledem k tomu, že při ukončení zateplení v roce 2010 žalobci až do roku 2013 žádné námitky neměli, bylo jasné, že spouštěcím mechanismem bylo něco úplně jiného. Byl to nesmyslný sousedský konflikt, který vyvolal žalobce a tento se patrně do konce svého života není schopen s tímto smířit. Pořízená fotodokumentace svědčí naprosto jednoznačně, že zateplení je na pozemku žalobkyně a postup ze strany žalobce je šikanózním a zneužitím práv. Tvrzení o uzpůsobení interiéru nepovažuje žalovaná za irelevantní, bylo realizováno sice již dříve, ale také díky němu zateplení nezasahuje do pozemku žalobců. Z geodetického zaměření pozemku vyplývá, že zateplení se nachází na pozemku žalované (viz technická zpráva ze dne 15. 5. 2015). Opakovaně toto bylo potvrzeno v předchozích rozhodnutích při všech dosavadních jednáních. Zateplení se dle geodetického zaměření pozemku, které je součástí spisu, nenachází na území žalobců. Zateplení realizovali právní předchůdci žalované Zdeněk B. (zemřelý 2019) a Stanislava B. (zemřela 2012). Zateplení bylo realizováno firmou Ing. Petr S. Na pozemku žalobců bylo postaveno dvoupatrové řešení, doba realizace ze strany pozemku žalobců trvala cca týden. Toto nebylo možné realizovat bez předchozího vědomí a souhlasu žalobců – toto je opakovaně součástí spisu. Předmětem sporu není hodnota realizovaného zateplení, ale fakt, že zateplení je na pozemku žalované, což je opakovaně tvrzeno v předchozích rozhodnutích a doloženo geometrickým zaměřením pozemku. Zateplení se nachází na pozemku žalované (viz geodetické zaměření pozemků). Úvahy nad tím, zda je či není žalobce ve svém věku schopen realizovat nějaké opravy, nejsou předmětem sporu. Žalovaná tak navrhuje potvrzení rozsudku okresního soudu.

4. Po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno včas a osobou k tomuto úkonu oprávněnou, přezkoumal krajský soud napadený rozsudek v režimu neúplné apelace s důrazem na uplatněné

odvolací důvody, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 206 a § 212a o. s. ř.) a po provedení odvolacího řízení dospívá k závěru, že odvolání důvodné není.

5. Skutková zjištění, která okresní soud učinil na základě provedeného dokazování, považuje krajský soud za správná a tato zjištění přebírá.

6. Okresní soud dospěl k závěru, že žalobě není možno vyhovět především proto, že žalobcům se nepodařilo ani přes poučení dle § 118a odst. 3 o. s. ř. prokázat, že sporné zateplení se nachází na jejich pozemku. Technickou zprávu společnosti Real Group soud vyhodnotil tak, že z ní vyplývá, že zateplení bylo – po zohlednění přípustné odchylky zakotvené ve vyhlášce o katastru nemovitostí – vyhodnoceno jako nacházející se na hranici obou pozemků, tedy nepřesahující na pozemek žalobců. Žalobci pak žádný další důkaz nenavrhli a okresní soud skutkově uzavřel, že uvedená skutečnost nebyla prokázána.

7. Okresní soud současně uzavřel, že i v případě nepatrného přesahu zateplení by nebylo možno žalobě vyhovět s ohledem na § 1023 odst. 1 o. z., dle nějž vlastník pozemku musí snášet užívání prostoru nad pozemkem nebo pod pozemkem, je-li pro to důležitý důvod a děje-li se takovým způsobem, že vlastník nemůže mít rozumný důvod tomu bránit. Okresní soud pak poukazuje na to, že aplikace uvedeného ustanovení přichází do úvahy i v případě tzv. neoprávněných staveb (rozhodnutí NS ČR ze dne 21. 10. 2021, sp. zn. 22 Cdo 94/2021), přičemž v daném případě je dán důležitý důvod a děje se to způsobem, že vlastník nemůže mít rozumný důvod tomu bránit.

8. S těmito závěry okresního soudu se krajský soud ztotožňuje. Okresnímu soudu lze přisvědčit, že z provedeného dokazování nelze dospět k závěru o přesahu zateplení, respektive o přesahu, který je tvrzen žalobci. Jestliže žalobci poukazují na technické zprávy a protokol o měření, tak z těchto důkazů uvedené tvrzení nelze mít za prokázáno bez důvodných pochybností. Žalobci poukazují na tyto důkazy s tím, že z nich vyplývá přesah bodu č. 2 (dle žalobců při zjištěném přesahu 18 cm a odchylce 14 cm zřejmě tedy přesah o 4 cm). Sami žalobci pak vytýkají zaměření, že další bod nebyl vůbec zaměřován. Bod č. 2 byl přitom dle technické zprávy z 5/2015 administrativně vyrovnán na hranici pozemků (aniž by byly zřejmé bližší důvody tohoto postupu) a nenachází se dle této na pozemku žalobců. Za situace, kdy technické zprávy a zaměření jsou nejasné (rozporné), žalobci vytýkají zaměření chybný postup a dovozují své závěry o přesahu v rozporu s technickou zprávou z 5/2015, pak má krajský soud shodně s okresním soudem za to, že z těchto důkazů nelze dovodit prokázání tvrzení o přesahu, zejména ne o přesahu dle žalobních tvrzení. Z tvrzeného přesahu jednoho bodu nelze ostatně ani dovozovat jakýkoli plošný přesah zateplení. Provedené důkazy tak mohou nejvýše vzbuzovat pochybnosti o správnosti technické zprávy z 5/2015, nemohou však prokázat žalobou tvrzený přesah, když důkazní břemeno v tomto směru nesou žalobci. Žalobci byli vyzváni podle § 118a odst. 3 o. s. ř. a nic jim nebránilo navrhnout další důkazy k prokázání jejich tvrzení. Okresní soud tak správně uzavřel, že žalobci neprokázali, že zateplení přesahuje na pozemek žalobců.

9. Okresní soud postupoval též správně, jestliže aplikoval § 1023 odst. 1 o. z. a dospěl k závěru, že i v případě, že by byl dán (nepatrný) přesah zateplení, pak jsou zde důvody pro to, aby žalobci snášeli užívání pozemku tímto přesahem. Tvrzené obtíže při údržbě nemovitosti žalobců na závěrech okresního soudu nic nemění, tyto nejsou zásadního charakteru (pokud by tedy byl přesah dán) a v takovém případě by bylo lze (nutno) zateplení upravit. Zde lze jinak odkázat na argumentaci okresního soudu v bodě 21 odůvodnění. Je však třeba zopakovat, že tvrzený přesah nebyl prokázán.

10. Argumentace žalobců o aplikaci § 506 odst. 1 o. z. není nijak způsobilá zpochybnit závěry okresního soudu o užívání pozemku ve smyslu § 1023 odst. 1, tato dvě ustanovení se navzájem nevylučují. K aplikaci § 1023 odst. 1 o. z. pak nebylo třeba doplňovat žádná další tvrzení ze strany žalované, aplikace není ani vázána na výslovný návrh žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Petrová.

11. Okresní soud pak nad rámec shora uvedených důvodů uvedl též skutečnost, že s ohledem na realizaci zateplení by nebyly důvody pro odstranění stavby dle § 135c obč. zák. S tímto důvodem lze souhlasit, třebaže v takovém případě by soud musel postupovat dle způsobů vypořádání stanovených v § 135c obč. zák.

12. Co se týče místního šetření, pak k tomu lze uvést, že z tam zjištěných skutečností nelze dovodit důvodnost žaloby, při místním šetření nepochybně nemohl být zjištěn průběh katastrální hranice. Tvrzení o vydržení nemohou nic na rozhodnutí změnit, neb závěr z hlediska aplikace § 1023 odst. 1 o. z. by byl stejný, především však tvrzení o skutečnostech zakládajících vydržení nebyla uvedena před okresním soudem, nejsou tak z hlediska neúplné apelace a koncentrace přípustná. Na správnost rozhodnutí okresního soudu nemá žádný vliv ani nezjištění konkrétní výše újmy při odstranění zateplení.

13. Vzhledem k zamítnutí žaloby již z důvodu neprokázání přesahu do pozemku žalobců a pro aplikaci ustanovení § 1023 odst. 1 o. z. pak není ve věci rozhodné, zda byl nebo nebyl dán souhlas s provedením zateplení, neboť to nemůže na výsledku řízení ničeho změnit (aplikace § 1023 odst. 1 o. z. předpokládá, že zde není jiný právní důvod). Stejně tak nebylo důvodu z hlediska přijatých závěrů se dále zabývat subjektivní dobrou vírou či objektivní dobrou vírou stavebníka.

14. Okresní soud tak rozhodl věcně správně, krajský soud proto napadený rozsudek potvrdil (§ 219 o. s. ř.).

15. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 224 odst. 1 o. s. ř., když žalovaná měla v odvolacím řízení plný úspěch a má právo na náhradu nákladů řízení, která sestává z odměny za 2 úkony právní služby po 1.500 Kč dle § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., 2x režijní paušál po 300 Kč a DPH 21 %, celkem 4.356 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je** dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Olomouci k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Proti výrokům o nákladech řízení **není** dovolání samostatně přípustné.

Olomouc 30. května 2023

Mgr. Jaromír Synek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Petrová.